

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **M. H. P.**, narozena X,
bytem X,
zastoupena Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupen Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2021,
č. j. KUUK/040519/2021/ODSA/Fid,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 27. 5. 2021, č. j. KUUK/040519/2021/ODSA/Fid, jímž bylo zamítnuto její odvolání a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rumburk, odboru civilně a dopravně správního a obecního živnostenského úřadu, (dále obvykle jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 12. 1. 2021, č. j. ODS/15699-19/szoll-R-2. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobkyně jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 4. 6. 2019 v registru řidičů.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobkyně namítala ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 22. 5. 2018, č. C0779398, a pokutovému bloku ze dne 4. 6. 2019, č. C0749474, že oba bloky jsou nezpůsobilé být podkladem k záznamu bodů, neboť žalobkyně tyto pokutové bloky sice podepsala, avšak nebyla poučena o právních následcích jejich podpisu, jakož ani o tom, že proti blokové pokutě není přípustné odvolání. Žalobkyně je cizinka, českému jazyku nerozumí v takovém rozsahu, aby porozuměla, že podpisem se pokutový blok stává pravomocným rozhodnutím, proti kterému není možné odvolání. K argumentaci žalovaného, že žalobkyně má povolení k trvalému pobytu na území České republiky, k čemuž musela prokázat při zkoušce znalost českého jazyka, žalobkyně uvedla, že umí komunikovat v jednoduchých větech v běžné češtině, nikoli však v právnické češtině.
3. K argumentu žalovaného v napadeném rozhodnutí, dle kterého žalobkyně nemusela pokuty platit a mohla trvat na projednání věci ve správním řízení, žalobkyně konstatovala, že respektovala pokyny policistů, kteří jí sdělili, aby v určitém místě podepsala pokutové bloky a zaplatila peníze, avšak žalobkyně netušila, že se vzdává práva na řádné projednání věci a na podání odvolání. Ve Vietnamu je běžné, že policie vybírá zálohu na pokutu a dává právě o složení této zálohy stvrzenku, a proto žalobkyni nepřišlo nic divného na postupu policistů.
4. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 4. 6. 2019, č. C0749474, žalobkyně dále namítala, že popis skutku na tomto pokutovém bloku neodpovídá skutkové podstatě, obsažené v příloze zákona o silničním provozu, za kterou by se zaznamenávaly body. Na pokutovém bloku je totiž jednání popsáno jako „*nedání přednosti v jízdě*“, ač body lze zaznamenávat jen v případě „*nedání přednosti v jízdě v případech, kdy je řidič povinen dát přednost v jízdě*“. Samotné nedání přednosti v jízdě tak k záznamu bodů nepostačuje, musí se jednat o případ, kdy právní předpis výslovně stanoví povinnost přednost v jízdě dát. Tento znak skutkové podstaty, za kterou se provede záznam bodů, však není ve výroku příkazu na místě (pokutovém bloku) tvrzen. Podklad tak nebyl způsobilý k provedení záznamu bodů, neboť jednání žalobkyně se neshoduje s jednáním, za které lze provést záznam bodů. Nadto v pokutovém bloku dle žalobkyně zcela absentuje popis protiprávního jednání, samotné tvrzení o „*nedání přednosti v jízdě*“ je jen zopakováním názvu skutkové podstaty, samotné jednání žalobkyně však není popsáno. Nelze vůbec přezkoumat, komu žalobkyně neměla dát přednost – zda vozidlům, nebo jezdcům na zvířatech, nebo organizované skupině chodců, nebo chodcům. Přitom nedala-li žalobkyně přednost chodcům, pak jednání nepředstavuje ani porušení § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu.
5. Ve vztahu k příkazu Městského úřadu Rumburk ze dne 3. 1. 2019, č. j. ODS/8777-18/1437-2018/PŘ-084-11, žalobkyně namítala, že tento příkaz nemohl nabýt právní moci, když žalobkyni nebyl doručen. Správní orgán doručoval tento příkaz nezákonně – v rozporu s právním předpisem jej neurčil k doručení do vlastních rukou, v důsledku čehož převzala dopis kamarádka žalobkyně dne 8. 1. 2019, žijící toho času na stejné adrese. Tomu odpovídá

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jednak skutečnost, že podpis je *prima facie* odlišný, nadto právě tato kamarádka informovala žalobkyni o převzetí dopisu, dopis však žalobkyni nikdy nepředala.

6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí argumentoval, že došlo k doručení příkazu prostřednictvím policejního orgánu dne 10. 1. 2019, nicméně dle žalobkyně předmětná doručka neobsahuje stanovené náležitosti, když není zřejmé, že by doručujícím orgánem byl právě policejní orgán, chybí razítko i podpis doručujícího orgánu. Nadto dle výpisu z karty řidiče nabylo předmětné rozhodnutí právní moci dne 17. 1. 2019. S ohledem na skutečnost, že se jednalo o příkaz, proti kterému lze podat odpor v osmidenní lhůtě, nabývá příkaz právní moci devátý den ode dne doručení. Aby záznam v kartě řidiče a v bodovém hodnocení byl správný, musel by být žalobkyni příkaz doručen již dne 8. 1. 2019, nikoliv dne 10. 1. 2019. Tedy i v případě platnosti tvrzení žalovaného o doručení prostřednictvím policejního orgánu není záznam v kartě řidiče správný, neboť příkaz by nenabyl právní moci dne 17. 1. 2019.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, přičemž navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Co se týče žalobkyní namítané neznalosti českého jazyka, upozornil žalovaný, že při ústním jednání dne 10. 12. 2018 žalobkyně na dotaz správního orgánu prvního stupně uvedla, že česky rozumí a tlumočnicka nežádá. Jednalo se o správní řízení, ve kterém byl následně vydán dne 3. 1. 2019 příkaz, jehož řádné doručení žalobkyně zpochybňuje.
8. Co se týče doručení příkazu Městského úřadu Rumburk ze dne 3. 1. 2019, č. j. ODS/8777-18/1437-2018/PŘ-084-11, bylo doručováno žalobkyni policejním orgánem v souladu s § 19 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kdy obsahem správního spisu je sdělení policejního orgánu – Policie České republiky, územní odbor Děčín, OOP Krásná Lípa, ze dne 10. 1. 2019, ve kterém jsou údaje prokazující doručení předmětného příkazu žalobkyni.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně i žalovaný sdělili soudu, že souhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez jednání.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud zjistil z obsahu správního spisu, konkrétně z výpisu z evidenční karty řidiče, že žalobkyně měla dosáhnout zápisu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě třech Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutí (dva pokutové bloky a jeden příkaz Městského úřadu Rumburk), přičemž žalobkyně zpochybňuje žalobou způsobilost všech tří rozhodnutí být podkladem pro záznam bodů.

13. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
14. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
15. Z výše uvedeného popisu současně vyplývá zásadní rozdíl mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a řízením o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají, přičemž na rozdílnost obou řízení zcela správně upozornil žalovaný v napadeném rozhodnutí. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí o přestupku a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.

16. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, kdy se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
17. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že *„blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“* Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jízda bez použití BP‘ nebo ‚pásy‘, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“*
18. Obsahové náležitosti příkazových bloků vydaných za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky stanovuje § 92 odst. 2 citovaného zákona, dle něhož se v příkazovém bloku uvede
 - a) jméno, popřípadě jména, a příjmení obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, a název právnické osoby,
 - b) datum narození obviněného nebo identifikační číslo osoby, pokud je obviněným právnická nebo podnikající fyzická osoba, bylo-li jim přiděleno,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

- c) adresa místa trvalého pobytu obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, nebo adresa sídla obviněného, je-li právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, nebo adresa místa, kde se nachází jeho nemovitý majetek, nebo adresa místa, kde vykonává svoji činnost v případě, že na území České republiky nemá sídlo nebo je nelze zjistit a má na území České republiky nemovitý majetek nebo zde vykonává svoji činnost,
 - d) podpis obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou,
 - e) popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání nebo v případě záruky za splnění povinnosti popis skutkových zjištění,
 - f) právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána,
 - g) výše uložené pokuty nebo záruky za splnění povinnosti,
 - h) označení správního orgánu,
 - i) jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby,
 - j) podpis oprávněné úřední osoby,
 - k) datum a místo vydání příkazového bloku a
 - l) poučení, že podpisem obviněného nebo osoby jednající za obviněného, který je právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
19. Soud se v první řadě zabýval žalobní námitkou spočívající v nedostatečné znalosti českého jazyka, kdy žalobkyně údajně nerozuměla v případě obou pokutových bloků důsledkům podpisu pokutových bloků, a že se jedná o konečná rozhodnutí, proti nimž není přípustný opravný prostředek. Obsahově shodnou odvolací námitkou se zabýval žalovaný na straně 5 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že žalobkyně „*má řidičský průkaz vydaný v České republice, a to Městským úřadem Rumburk, a proto se na ni vztahuje stejný režim jako pro české řidiče. Jmenovaná má v České republice povolení k trvalému pobytu, kdy zkouška z českého jazyka je povinnou náležitostí žádosti o povolení k trvalému pobytu občana třetí země podle ustanovení § 68 zákona o pobytu cizinců, kdy zkouška prokazuje požadovanou znalost českého jazyka v rozsahu stanoveném nařízením vlády. Pokud jmenovaná nerozuměla sdělenému obvinění, nemusela bloky podepisovat a zároveň je na místě platit. Mohla požádat o oznámení přestupkového řízení správnímu orgánu.*“
20. Soud konstatuje, že žalobkyně v žalobě poukazovala na § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 31/2016 Sb., o prokazování znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu, ve znění účinném do 31. 8. 2021 (dále jen „nařízení vlády č. 31/2016 Sb.“) s tím, že při zkoušce z českého jazyka je posuzována jednoduchá komunikace, což žalobkyně zvládla, avšak potíže jí činí právníká čeština, jako tomu bylo v případě dvou pokutových bloků.
21. Podle § 2 odst. 2 nařízení vlády č. 31/2016 Sb. „*rozsah znalosti jazyka podle odstavce 1 zahrnuje tyto dovednosti:*
- a) *vytvořit jednoduché věty o jemu známých lidech a místech,*
 - b) *popsat jednoduchým způsobem sám sebe a místo, kde žije,*
 - c) *vyjadřovat se o běžných každodenních činnostech,*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

d) *komunikovat jednoduchým způsobem v běžných každodenních situacích,*

e) *udržet krátkou společenskou konverzaci, klást jednoduché otázky na běžná témata hovoru a na běžná témata odpovídat a*

f) *napsat jednoduchý text.“*

22. Ze žaloby je zřejmé, že žalobkyně jakožto držitelka povolení k trvalému pobytu nezpochybňovala rozsah svých znalostí dle výše citovaného ustanovení, avšak namítala potíže s právníčkou češtinou. Soud k tomu uvádí, že oba pokutové bloky považuje za dostatečně srozumitelné. V případě pokutového bloku ze dne 22. 5. 2018 šlo o překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, kdy je uvedena v pokutovém bloku nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, naměřená rychlost 75 km/h, a zjištěná rychlost po odečtu odchylky 72 km/h. Tyto údaje představují jednoduchý a srozumitelný text, kterému žalobkyně žijící v České republice několik let musela nepochybně rozumět. V případě pokutového bloku ze dne 4. 6. 2019 jsou uvedeny v pokutovém bloku údaje ohledně přestupku spočívajícího v nedání přednosti v jízdě v Rumburku na křižovatce ulic Šluknovská a Plynární s tím, že šlo o místo dopravní nehody, kterou na místě řešila policie. I v tomto případě se jeví text pokutového bloku dostatečně srozumitelný i pro žalobkyni jakožto cizinku. Údaje na obou pokutových blocích jsou psány jednoduchými větami. Nejedná se o právníčkou češtinu, u které by vznikaly pochybnosti, zda psanému textu či poučení policistů žalobkyně porozuměla. V obou pokutových blocích je v kolonce 11 předtištěn text: *„Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí a potvrzuji převzetí části B bloku“*, což žalobkyně stvrdila podpisem. Takovéto prohlášení ve spojení s popisem skutku, právní kvalifikace, formy zavinění a výše pokuty nemohlo v žalobkyni vyvolat jiný dojem než ten, že žalobkyně uznala svou vinu a odsouhlasila vyřízení věci formou pokuty udělené na místě, čímž je věc uzavřena. Bylo právem žalobkyně, aby se seznámila s obsahem pokutového bloku, a pokud by něčemu nerozuměla, mohla žádat od policistů vysvětlení. Ani žalobkyně však v žalobě netvrdí, že by takové vysvětlení od policistů žádala, případně že by sdělila policistům, že nerozumí údajům v pokutovém bloku či jejich vysvětlení. Skutečnost, že žalobkyně neovládá v dostatečném rozsahu český jazyk, byla poprvé uplatněna až v řízení o námitkách, nikoli v řízení o přestupku.
23. Článek 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod stanoví, že *„kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka.“*
24. Podle § 16 odst. 1 správního řádu platí, že *„v řízení se jedná a písemnosti se vyhotovují v českém jazyce. Účastníci řízení mohou jednat a písemnosti mohou být předkládány i v jazyce slovenském.“*
25. Podle § 16 odst. 3 správního řádu platí, že *„každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočníka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak.“*
26. Soud konstatuje, že právě žalobkyně měla vyvinout primární aktivitu, kterou by policisty upozornila na potřebu tlumočení, což neučinila. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 29. 7. 2004, č. j. 5 Azs 52/2004-45, publ. pod č. 376/2004 Sb. NSS, shrnul, že *„ze zákonné dikce článku 37 Listiny, upravujícího právo toho, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, je patrné, že toto právo nemůže být prosazeno pouhou nečinností stěžovatelky, ale naopak uskutečnění tohoto práva je podmíněno jejím výslovným projevem vůle. V projednávaném případě však stěžovatelka nenaplnila požadavek na ustanovení tlumočníka podle čl. 37 odst. 4 Listiny, neboť neprohlásila, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání“*. Podle rozsudku téhož soudu ze dne 27. 1. 2004, č. j. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

6 A 17/2000-54, publ. pod č. 341/2004 Sb. NSS, pak platí, že „pokud účastník neprohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, a tato skutečnost nevyplývá ani z obsahu správního spisu, není tím porušeno právo účastníka řízení na tlumočnicka (čl. 37 odst. 4 Listiny základních práv a svobod)“. Soud se ztotožňuje s citovanou judikaturou s tím, že žalobkyně měla možnost prohlásit, že nerozumí policistům nebo že neovládá český jazyk, přičemž v takovém případě by nebyla věc vyřešena na místě formou pokutového bloku, nýbrž proběhlo by standardní správní řízení. Žalobkyně však uvedeným způsobem nepostupovala.

27. Ostatně žalovaný správně upozornil ve vyjádření k žalobě, že při ústním jednání dne 10. 12. 2018 žalobkyně na dotaz správního orgánu prvního stupně uvedla, že česky rozumí a tlumočnicka nežadá. Jednalo se o správní řízení, ve kterém byl následně vydán dne 3. 1. 2019 Městským úřadem Rumburk příkaz, jehož řádné doručení žalobkyně v žalobě zpochybňuje. Předmětem řízení, jež vyústilo ve vydání příkazu, byly dva přestupky, a to provozování vozidla bez pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 48 km/h. Dle názoru soudu, jestliže žalobkyně byla schopna jednat o uvedených přestupcích při ústním jednání u správního orgánu prvního stupně, byla i schopna jednat o přestupcích v rámci blokového řízení, když se jedná o obdobnou problematiku. Soud proto nepovažuje žalobní námitku ohledně nedostatečné znalosti českého jazyka za důvodnou.
28. Následně se soud zabýval žalobními námitkami vztahujícími se výhradně k pokutovému bloku ze dne 4. 6. 2019, č. C0749474, přičemž žalobkyně především namítala nedostatečné vymezení skutku v pokutovém bloku, kdy jednání bylo vymezeno jako „*nedání přednosti v jízdě*“. Soud zjistil z předmětného pokutového bloku, že v kolonce 5 jsou údaje ohledně času, místa a způsobu spáchání přestupku, ze kterých je zřejmé, že k přestupku došlo dne 4. 6. 2019 v 10:50 hodin v Rumburku na křižovatce ulic Šluknovská a Plynární, přičemž je uvedeno „*nedání přednosti v jízdě*“. Dále je zmíněna registrační značka automobilu X. Také je v popisu skutku uvedena zkratka „M. DN“, což znamená místo dopravní nehody, a dále je uveden § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu. V kolonce 6 pokutového bloku je uvedeno, že pokuta je uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu.
29. Podle § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že řidič přijíždějící na křižovatku po vedlejší pozemní komunikaci označené dopravní značkou "Dej přednost v jízdě!" nebo "Stůj, dej přednost v jízdě!" musí dát přednost v jízdě vozidlům nebo jezdcům na zviřatech přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci nebo organizované skupině chodců nebo průvodcům hnanych zvířat se zvířaty přicházejícím po hlavní pozemní komunikaci.
30. Soud přisvědčuje žalobkyni, že vymezení přestupkového jednání v pokutovém bloku je poněkud strohé, což je však dáno jednak povahou příkazu na místě, kdy pokutový blok vyhotovují policisté v běžném silničním provozu, kdy není prostor pro obsáhlejší popis. Dalším důvodem strohosti popisu skutku je pak dle názoru soudu zejména skutečnost, že pokutový blok byl vydán v rámci vyšetřování dopravní nehody, kterou způsobila žalobkyně, za což jí byla uložena pokuta předmětným pokutovým blokem. V oznámení o uložení pokuty příkazem na místě je popis skutku podstatně obsáhlejší, kdy konkrétně je uvedeno: „*Dne 4. června 2019 v 10:50 hodin řídila řidička M. H. P. osobní vozidlo AUDI A4 rz: X po vedlejší ulici Plynární v Rumburku ve směru ke křižovatce s hlavní ulicí Šluknovská. Na křižovatce chtěla vozidlem odbočit vlevo do centra, kde nedala přednost v jízdě řidiči P. C. jedoucímu s osobním vozidlem ŠKODA Rapid rz: X ve směru od centra na Šluknov. Došlo ke střetu levou přední částí vozidla AUDI A4 do pravého předního rohu vozidla ŠKODA Rapid. Dechová zkouška na alkohol č. 12749 a 12750 byla provedena přístrojem DRÄGER (ARZM-Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

0380), její výsledek byl negativní. Ke zranění osob nedošlo. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě obhlédáním zjištěna ani uplatněna.“ Neobvyklá obsáhlost popisu skutku je v daném případě dle přesvědčení soudu dána tím, že byl policisty zkopírován protokol o dopravní nehodě. S přihlédnutím k obsahu oznámení o uložení pokuty tak je nepochybné, jakého přestupku se žalobkyně dopustila.

31. Žalobkyně v žalobě nenamítá, že by se uvedeného přestupku nedopustila, nýbrž namítá nedostatečné náležitosti pokutového bloku ve vztahu k popisu skutku. Soud konstatuje, že podstatné informace byly v dostatečném rozsahu obsaženy již v oznámení o uložení pokuty. Správnost údajů v oznámení žalobkyně nepochybovala, vyjma konstatování obecné pochybnosti, že si není vědoma, že by spáchala tolik přestupků, aby byla „vybodována“, a v podstatě tak dle názoru soudu ani nebyl důvod ve smyslu citované judikatury opatřovat daný pokutový blok, který však byl správním orgánem prvního stupně přesto opatřen, a to na základě požadavku žalobkyně, která v podání ze dne 12. 6. 2019 žádala správní orgán prvního stupně o opatření všech podkladových rozhodnutí s tím, že pak vznesla konkrétní námitky. Je zjevné, že žalobkyně konstruuje formální námitky proti předmětnému pokutovému bloku, aniž by zpochybnila obsahovou správnost oznámení o uložení pokuty. Soud za popsané situace, kdy s přihlédnutím k obsahu oznámení o uložení pokuty není pochyb o spáchání daného přestupku žalobkyní, nepovažuje vytýkané vady pokutového bloku spočívající v nedostatečném popisu skutku za natolik významné, že by způsobily nepoužitelnost daného pokutového bloku jako podkladového rozhodnutí pro záznam bodů. Přestupek žalobkyně byl zaznamenán policií v rámci šetření dopravní nehody, kdy žalobkyně přijíždějící po vedlejší silnici ke křižovatce značené dopravními značkami nedala přednost v jízdě vozidlu jedoucímu po hlavní silnici, čímž porušila povinnost dle § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, a tím se dopustila přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, jelikož nedala přednost v jízdě v případě, ve kterém byla povinna dát přednost v jízdě. Tomu odpovídá záznam 4 bodů do registru řidičů v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Žalobní námitku proto nepovažuje soud za důvodnou.
32. Dále se soud věnoval žalobní námitce spočívající v tom, že příkaz Městského úřadu Rumburk ze dne 3. 1. 2019 nenabyl právní moci, resp. nabyl právní moci k jinému datu. Soud se nezabýval žalobkyní zpochybňovaným doručením příkazu dne 8. 1. 2019, kdy zásilkou údajně převzala kamarádka žalobkyně, jelikož pro posouzení věci to není podstatné, přičemž taková doručenko ani není součástí správního spisu ohledně námitkového řízení. Ve správním spise jsou však obsaženy dokumenty ohledně doručení zmiňovaného příkazu prostřednictvím policejního orgánu. Ze žádosti Městského úřadu Rumburk ze dne 4. 1. 2019 plyne, že byl požádán policejní orgán – Obvodní oddělení policie České republiky v Krásné Lípě – o doručení písemnosti žalobkyni. Příkaz byl vložen do klasické obálky pro písemnosti zasílané poštou, od které policejní orgán oddělil doručenko. Na doručence je identifikován příkaz položkou ODS/1437-2018/PŘ-084-11. Na doručence je dále uvedeno jméno a příjmení žalobkyně, její podpis a datum převzetí písemnosti žalobkyní dne 10. 1. 2019. Ve *Sdělení k žádosti o doručení písemnosti* vydaném policejním orgánem dne 10. 1. 2019 je uvedeno, že písemnost byla doručena do vlastních rukou žalobkyně a že podepsanou doručenko zasílá policejní orgán zpět.
33. Možnost doručení písemností policejním orgánem plyne z § 19 odst. 1 správního řádu, přičemž podle § 19 odst. 7 správního řádu platí, že *„je-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. Nelze-li doručení*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

prokázat, je nutno doručit opakovaně. Písemného dokladu o doručení nebo dodání však není zapotřebí, je-li z postupu účastníka řízení v řízení zjevné, že mu bylo doručeno.“

34. Soud s ohledem na výše popsané skutečnosti považuje za prokázané, že předmětný příkaz byl doručen do vlastních rukou žalobkyně nejpozději dne 10. 1. 2019 prostřednictvím policejního orgánu. Tyto skutečnosti jsou dostatečně prokázány doručenkou ve spojení se sdělením policejního orgánu ohledně doručení.
35. K žalobní námitce ohledně nesprávného data právní moci předmětného příkazu soud uvádí, že na doložce právní moci je uvedeno datum 17. 1. 2019, což by s ohledem na osmidenní lhůtu k podání odporu znamenalo doručení žalobkyni již dne 8. 1. 2019, ačkoli k doručení prostřednictvím policejního orgánu došlo o dva dny později. Lze usuzovat, že doložka právní moci byla provedena na základě doručení příkazu prostřednictvím pošty dne 8. 1. 2019, kdy dle žalobkyně danou písemnost převzala její kamarádka. Vzhledem k tomu, že žádost o doručení prostřednictvím policejního orgánu je datována 4. 1. 2019, zatímco příkaz byl vydán o den dříve, není pochyb o tom, že bylo prováděno souběžné doručení poštou a prostřednictvím policejního orgánu, přičemž právní moc byla odvozena od dřívějšího doručení poštou dne 8. 1. 2019, jelikož v té době nebyly poznatky o tom, že žalobkyně bude zpochybňovat předmětné doručení poštou.
36. Vzhledem k tomu, že jediná doručenka založená ve správním spisu potvrzuje řádné doručení příkazu policejním orgánem až dne 10. 1. 2019, připadl poslední den lhůty k podání odporu na pátek 18. 1. 2019, přičemž právní moci nabyl příkaz v sobotu 19. 1. 2019. Vycházejí z obsahu příslušného správního spisu proto soud přisvědčuje žalobkyni, že datum právní moci je na příkazu vyznačeno nesprávně a tato nesprávnost se přenesla i do záznamu bodů v registru řidičů. Uvedená nesprávnost však neměla negativní vliv na práva žalobkyně. Jak totiž plyne z výpisu z bodového hodnocení řidiče (žalobkyně), ke dni 28. 11. 2017 došlo k odečtu dříve nasbíraných bodů v souladu s § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu, přičemž k uvedenému datu měla žalobkyně 0 bodů. Následně došlo k záznamu 3 bodů ke dni 22. 5. 2018 dle pokutového bloku, který žalobkyně zpochybňovala, posléze bylo zapsáno 5 bodů dle zmiňovaného příkazu ke dni 17. 1. 2019 a nakonec záznam 4 bodů ke dni 4. 6. 2019 dle pokutového bloku rovněž zpochybňovaného žalobkyní. I kdyby bylo uvedeno správné datum právní moci příkazu dne 19. 1. 2019, tak by se na postavení žalobkyně nic nezměnilo, jelikož k odečtu bodů dochází v souladu s právní úpravou až po uplynutí dvanácti po sobě jdoucích kalendářních měsíců. Závěr žalovaného a správního orgánu prvního stupně, že žalobkyně dosáhla 12 bodů v registru řidičů ke dni 4. 6. 2019 je zcela správný.
37. Žalobu vyhodnotil soud v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 16. května 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.